

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת במדבר
(בא"י נשא)
ה סיון
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 30
(82)

ארויסגעגעבן דורך אונזרות היכל הקודש הרס"ב

אין דיא מעשיות. וועלין מיר זיין פרומע יודען אזוי ווי מען דארף צוא זיין. און השם יתברך וועט אונז שיקען דעם גואל צדק באלד אין אונזערע צייטן במהרה בימינו אמן.

יעדער קען צומאכן די גמרא...

איידער דער רבי האט אנגעהויבן דערציילן די הייליגע מעשיות האט דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן קנא, ועיין בהקדמת ספר ספורי מעשיות): "אזוי ווי איר הערט שוין גישט אויס מיינע תורות, וועל איך אנהייבן דערציילן מעשיות". אזוי ווי א גוטער מלמד וואס וויל זאגן מוסר פאר זיינע תלמידים, ער ווייסט אויב וועט ער זאגן מען זאל אויפמישן א 'מוסר ספר', וועט קיינער גישט אויסהערן וואס ער זאגט, גייט ער מיט חכמה, ער זאגט "יעדער קען צומאכן די גמרא; איך וועל דערציילן א מעשה", דאן הערן זיך אלע קינדער צו, און ער דריידט אריין מיט חכמה אינמיטן די מעשה אלע זיינע מוסר און הלכות. דאס טוט דער רבי מיט אונז, דער רבי האט דערציילט די דרייצן הייליגע מעשיות, וואס ווער עס לערנט עס שפירט ווי דער רבי מיינט אים, דאס

שבת קודש פרשת ויגש, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, האט דער ראש ישיבה שליט"א געוויילט אין ירושלים עיר הקודש תובב"א, מחזק זיין אנשי שלומינו פון ארץ ישראל.

אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה ט, מחכם ותם.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן מיט די הקדמה פון רבי נתן: "להתודע ולהגלות, אז איטליכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגען ספר איז קדוש קדשים לויטער סודות התורה. מען זאל גישט מיינען אז דאס זענען חס ושלום פראסטע מעשיות, ווארין דיא מעשיות וואס אין דעם ספר שטייען האט דער ציילט דער גרויסער צדיק דער קדוש עליון דער הייליגער רבי נחמן זכר צדיק לברכה, זיין זכות זאל אונז בייא שטיין. זיין כונה איז געווען אונז צוא לערנען וויא אזוי דעם אייבערשטן צוא דינען. און הלואי מיר זאלין פאר שטיין דיא גרויסע סודות, און דעם מוסר וואס עס שטעקט

הארץ הייבט אן בענקען צום אייבערשטן, און דער מענטש קערט זיך צוריק צום אייבערשטן.

גרינג זיך צו טרעפן

באמת האלטן מיר אין אמעריקע אינמיטן מעשה יא, די מעשה פונעם בן מלך און בן שפחה וואס האבן זיך פארביטן, אבער אזוי ווי איך קען נישט אנהייבן אינמיטן א מעשה, וועלן מיר פארלערנען מעשה ט, מחכם ותם. ווייל ווער עס וויל טועם זיין די מעשיות פון רבין, איז כדאי אנצוהייבן פון דעם מעשה, ווייל אין דעם מעשה איז זייער גרינג זיך צו טרעפן, ארויס צו נעמען די עצות און חיזוק וואס דער רבי לערנט אונז.

דער תמצית פון די מעשה

דער ראש ישיבה שליט"א האט דערציילט דער תמצית פון די מעשה, ווי דער תם האט געהאט א גוט לעבן און איז שטענדיג געווען פרייליך.

דער הייליגער רבי דערציילט: דער תם איז געווען א שוסטער, ער פלעגט ארבעטן זייער שווער צו פארביצירן שיד. ווען ער האט שוין געענדיגט מאכן דעם שיד האט עס געהאט יענץ פנים, עס האט געהאט דריי עקן, אבער ער פלעגט אנכאפן דעם שיד און זיך מחי' זיין דערמיט, ער פלעגט זאגן: "וואס פאר א שיינקייט, וואס פאר א וואילקייט דאס שיקעלע איז", "וואס פאר א זיסקייט דאס שיקעלע איז", "וואס פאר א האניגדיג וואס פאר א צוקערדיג שיקעלע דאס איז"; אבער זיין ווייב האט זיך זייער געוואונדערט, זי האט אים געפרעגט: "אז עס איז יא אזוי, פארוואס

אנדערע שוסטערס נעמען דריי גילדן פאר א פאר שיד און דו נעמסט נאר א האלבן טאלער?" האט איר דער תם געענטפערט: "וואס האט דאס צו טון מיט מיר; דאס איז יענעם מעשה און דאס איז מיין מעשה, און ווייטער פארוואס דארפן מיר שמועסן פון אנדערע מענטשן; לאמיר מאכן א חשבון וויפיל איך פארדין פון דעם שיד", ער פלעגט צוזאמערעכענען וויפיל ער האט אויסגעגעבן פאר די סחורה און וויפיל עס איז אים אריין געקומען ריווח, און ער האט געזען אז ער האט מרויח געווען צען גראשן, האט ער געזאגט פאר זיין ווייב: "וואס זאל מיר באדערן אז איך האב פארדינט עפעס ריווח מיד ליד?"

די סוד פון הצלחה

בתוך הדברים האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: אין די מעשה ליגט די סוד פון הצלחה; דער סוד ווי אזוי מען קען האבן א חיים טובים אויף דער וועלט. א מענטש האט נישט וואס צו קוקן אויף א צווייטן, אז מען קוקט אויף א צווייטן האט מען נישט קיין לעבן, איינער וואס איז מקנא א צווייטן עסט זיך אויף לעבעדיגעהייט.

נישט פון די צד הקדשה

היינט איז דא א געפערליכע פראבלעם אין אלע חסיד'ישע ישיבות, וואס קומט זיכער נישט פון די צד הקדשה, אז מען קוקט מיט א נישט גוטע אויג אויף די מצות וואס מען טוט, דאס הייסט מען קלאפט זיך אראפ כאילו אלע גוטע זאכן וואס מען טוט איז גארנישט ווערד, 'מיין לייגן תפילין הייסט נישט געלייגט תפילין', 'מיין דאווענען

הייסט גישט קיין דאווענען, א.א.וו. און דאס ברענגט צו אז דער מענטש באשליסט: "אויב איז עס טאקע אזוי, אז גארנישט איז גישט ווערד, הער איך אויף צו דאווענען איך הער אויף צו לייגן תפילין", - רחמנא לצלן!

אזוי ווי די שיד מיט דריי עקן

א מענטש דארף זיך מחי' זיין מיט זיינע מצות, מיט זיין תפילין, מיט זיין דאווענען, אפילו עס איז גישט בשלמות, אפילו עס איז מיט דריי עקן. קוק גישט אויף א צווייטן און זוך גישט קיין שלימות, אז די דאווענען איז אזוי ווי די שיד מיט דריי עקן - זיי זיך מחי' מיט דעם, און אז אנדערע זענען מער מצליח - זאלסטו גישט ווערן צעבראכן, זיי גישט מקנא אנדערע, זיי זיך מחי' מיט זיינע גוטע נקודות, "ברוך השם איך טו אן תפילין", "ברוך השם איך היט שבת".

גישט רעדן קעגן אירע עלטערן

מען זעט אין די מעשה ווי דער תם האט געקוקט גוט אין יעדע זאך, דאס איז א וויכטיגע זאך; א מענטש זאל זען גוטס אין זיך און אין זיין ווייב. איבערהויפט דארף מען אכטונג געבן קיינמאל גישט רעדן קעגן אירע עלטערן, אפילו זי אליינס קען זיך אמאל אפרעדן אויף איר טאטע מאמע, זאל מען נאר אויסהערן, אבער חס ושלום גישט רעדן אויף זיי, ווייל דאס טוט זייער וויי, און דאס וועט מאכן א פרוד אין שלום בית.

גישט אלעס דארף מען פארציילן

נאך זעט מען אין די מעשה; ווען דער שליח האט געזאגט פאר'ן תם אז דער מלך וויל ער זאל קומען צו אים, איז ער געווארן

מלא שמחה, און איז געלאפן זאגן צו זיין ווייב: "מיין ווייב, דער מלך האט נאך מיר געשיקט", האט זי אים געפרעגט: "וואס איז דאס, נאך וואס האט ער געשיקט נאך דיר?" האט ער גישט געהאט קיין צייט איר צו ענטפערן, נאר ער האט זיך תיכף מזרז געווען מיט שמחה, און איז געפארן מיט דעם שליח. לערנט מען זיך אפ פון דא אז גישט אלעס דארף מען פארציילן; מוהרא"ש האט אונז געלערנט מיר זאלן קיינעם גישט דערציילן וויפיל געלט מיר האבן, מיר זאלן זיך קיינמאל גישט אויפטון פאר משפחה אדער קרובים מיט וויפיל אייגנס מען האט. אז מען פרעגט דיר: "וויפיל האסטו? וויפיל מאכסטו?" זאל מען אלץ ענטפערן: "געלויבט דעם אייבערשטן, מיר האבן צו דעקן דעם חודש" - ענטפערן פארעווע, גישט מען זאל דיר אנקוקן ווי א רחמנות און גישט מען זאל זוכן ארויס צו גנב'ענען די געלט. מען דארף קיינעם גישט זאגן פריוואטע חשבונות.

זיך גישט צוריק טענה'נען

דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: מען טאר זיך גישט טענה'נען מיט קיינעם; אויב איינער קומט דיר זאגן אויפ'ן סדר דרך הלימוד' אז "דאס הייסט גישט געלערנט!" - זאלסטו אים צושאקלען מיט'ן קאפ און זיך גישט צוריק טענה'נען, דאס איז זייער א וויכטיגע כּלל אין לעבן, זיך קיינמאל גישט טענה'נען.

איך וועל זיי אויך גישט אויסהערן!

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט דערציילט, אז ווען זיין טאטע זכרונו לברכה האט זיך

גישת אפלאזן.

די גרעסטע הפצה

ווען א ברסלב'ער חסיד רעדט שיין מיט דרדך ארץ, ער פירט זיך מיט יראת שמים, טענה'ט גישת מיט קיינעם, לערנט שיעורים כסדרן אויפ'ן דרדך הלימוד בכל חלקי התורה; קוקן אלע מיט שעצונג, מען זאגט: "דאס איז א ברסלב'ער חסיד", און דאס וועט אלעמען ברענגען צו וועלן זיין גוט און ערליך. מענטשן מיינען אז הפצה איז נאר 'טיילן ספרים און קונטרסים', אבער עס איז גישת אזוי, די גרעסטע הפצה, די גרעסטע קידוש שם רבינו איז ווען יעדער זעט ווי שיין א ברסלב'ער חסיד פירט זיך אויף.

'ברסלב' איז שכל, עצות און חיזוק

מען דארף געדענקען, 'ברסלב' איז גישת מצמצם אין קיין שום פלאץ אין די וועלט, 'ברסלב' איז שכל, עצות און חיזוק. אין 'ברסלב' איז גישת דא קיין געוויסע וועג וואס אלע דארפן גיין אנגעטון, אדער אייגנארטיגע מנהגים ביים סעודות שבת וכדומה, פארקערט, דער רבי האט געוואלט מען זאל זינגען אלע זמירות שבת. צו זיין א 'ברסלב'ער דארף מען גאר גישת משנה זיין מנהגים וואס מען פירט זיך ביי די עלטערן, עס איז איין זאך, דער רבי געבט אונז שכל מיר זאלן עפענען אונזער מויל און רעדן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רב'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

דערוואוסט אז ער לערנט ברסלב'ע ספרים, האט ער אים געטראגן צו איינעם פון די גרויסע צדיקים, אז דער צדיק זאל אים אפרעדן און באפעלן זיך צו דערווייטערן פון די ספרים. ווען דער צדיק זכותו יגן עלינו האט געזאגט פאר מוהרא"ש אז ער זאל גישת לערנען די ברסלב'ע ספרים האט מוהרא"ש אים געענטפערט מיט עצות דקדושה און געזאגט: "אפילו דער רבי וועט מיר אראפ ברענגען פון הימל שטיקער פייער, מלאכים און שרפים, און זיי וועלן מיר זאגן אז איך זאל גישת לערנען די ספרים וועל איך זיי אויך גישת אויסהערן; ווייל אז איך האב געטראפן ספרים וואס ברענגען מיר נענטער צום אייבערשטן וועל איך קיינעם גישת אויסהערן"; ווען דער צדיק האט דאס געהערט האט ער געזאגט פאר'ן טאקיי רב זכרוננו לברכה - מוהרא"ש'ס טאטע: "לאז אפ דיין זון, ער מיינט עס ערנסט".

גישת ווערן דערשראקן פון מגיעות

מוהרא"ש פלעגט אסאך חזר'ן די מעשה מיט אונז כדי מיר זאלן גישת ווערן דערשראקן ווען מען האט מגיעות פון אנדערע אפצולאזן דעם רב'ן; מוהרא"ש פלעגט זאגן: "מיר האט מען גענומען צו איינעם פון די גרעסטע אינעם דור, צו א מלאך אלקים, און ווען יענער האט מיר אפגערעדט פון רב'ן, ער האט מיר געזאגט אז איך זאל אפלאזן דעם רב'ן - האב איך יענעם גישת צוגעהערט; איך האב געוואוסט ביי מיר אז א רבי וואס ברענגט מיר צום אייבערשטן וועל איך קיינמאל